

सोऽपि मोहसमापन्नो जायते वानरो मृतः ॥ ५ ॥
 न्यासापहर्त्ता नरकादिमुक्तो जायते कृमिः ।
 असूयकश्च नरकान्मुक्तो भवति राक्षसः ॥ ६ ॥
 विश्वासहन्ता च नरो मीनयोनौ प्रजायते ।
 धान्यं यवांस्तिलान्माषान् कुलत्थान् सर्षपांश्चणान् ॥ ७ ॥
 कलायान् कलमान्मुञ्चान् गोधूमानतसीस्तथा ।
 सस्यान्यन्यानि वा हृत्वा मोहाज्जन्तुरचेतनः ॥ ८ ॥
 सञ्जायते महावक्त्रो मूषिको बभ्रुसन्निभः ।
 परदाराभिमर्षात्तु वृको घोरोऽभिजायते ॥ ९ ॥
 श्वा शृगालो वक्त्रो गृध्रो व्याडः कङ्कस्तथा क्रमात् ।
 भ्रातृभार्याश्च दुर्बुद्धिर्यो धर्षयति पापकृत् ॥ १० ॥
 पुंस्त्र्योऽपि किल त्वमाप्नोति स चापि नरकाच्च्युतः ।
 सखिभार्यां गुरोर्भार्यां राजभार्याश्च पापकृत् ॥ ११ ॥
 प्रधर्षयित्वा कामात्मा शूकरो जायते नरः ।
 यज्ञदानविवाहानां विघ्नकर्त्ता भवेत् कृमिः ॥ १२ ॥
 पुनर्द्वाता च कन्यायाः कृमिरेवोपजायते ।
 देवतापितृविप्राणामदत्त्वा योऽन्नमश्नुते ॥ १३ ॥
 प्रमुक्तो नरकात् सोऽपि वायसः सम्प्रजायते ।
 ज्येष्ठं पितृसमं वापि भ्रातरं योऽवमन्यते ॥ १४ ॥
 नरकात् सोऽपि विभ्रष्टः क्रौञ्चयोनौ प्रजायते ।
 बृद्धश्च ब्राह्मणश्चैव गत्वा कृमियोनौ प्रजायते ॥ १५ ॥
 तस्वामपत्यमुत्पाद्य काष्ठान्तःकीटको भवेत् ।